

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200030
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1020200030.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a členov senátu JUDr. Ingridy Hudecovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Lukáša Galla, v právnej veci žalobcu: A. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom: C. D. XX/X, XXX XX B., právne zastúpeného: Mgr. Zina Hlbočanová, advokátka, so sídlom: Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom: Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 616761/2019 zo dňa 19.11.2019 a č. 616739/2019 zo dňa 19.11.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 616761/2019 zo dňa 19.11.2019 a rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 509422/2019 zo dňa 12.09.2019 **z r u š u j e**.
- II. Správny súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 616739/2019 zo dňa 19.11.2019 a rozhodnutie Colného úradu Bratislava č. 510297/2019 zo dňa 13.09.2019 **z r u š u j e**.
- III. Žalobcovi súd voči žalovanému **p r i z n á v a** právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 12.09.2019 Colný úrad Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie č. 509422/2019, ktorým podľa § 258 ods. 1 písm. c) zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o finančnej správe“) prepustil žalobcu, pôvodne zaradeného ako ozbrojeného príslušníka finančnej správy v stálej štátnej službe, vo funkcii – referent ochrany objektov, ktorá bola funkciou spojenou s pridelením strelnej zbrane v 1. platovej triede, začlenenej do SCÚ Bratislava – Ochrana objektov, úseku správy spotrebných daní, v orgáne finančnej správy – Colný úrad Bratislava, s miestom výkonu štátnej služby – Bratislava, zo služobného pomeru príslušníka finančnej správy, a to dňom 30.11.2019 (ďalej len „rozhodnutie o prepustení“). Odôvodnenie rozhodnutia o prepustení prvostupňový orgán založil na skutočnosti, že rozhodnutím služobného posudkového lekára č. 79577/2019 zo dňa 06.02.2019 v spojení s rozhodnutím hlavného posudkového lekára č. 363686/2019 zo dňa 21.06.2019, právoplatným dňa 17.07.2019, bola žalobcovi stanovená zdravotná klasifikácia „D“, teda nespôsobilý na výkon štátnej služby colníka, pričom žalobca neudelil súhlas s jeho preložením na inú funkciu, ktorá bola funkciou neozbrojeného príslušníka finančnej správy.

2. Rozhodnutie prvostupňového orgánu o prepustení bolo rozhodnutím žalovaného č. 616761/2019 zo dňa 19.11.2019 (ďalej aj „prvé napadnuté rozhodnutie“) ako vecne správne potvrdené a odvolanie žalobcu bolo zamietnuté. Prvé napadnuté rozhodnutie žalovaného je v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu o prepustení (ďalej spolu aj „preskúmané rozhodnutia o prepustení“) predmetom prieskumu v správnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/7/2020.

3. Dňa 13.09.2019 prvostupňový orgán vydal rozhodnutie č. 510297/2019, ktorým podľa § 113 a § 115 ods. 1 písm. d) zákona o finančnej správe žalobcu, pôvodne zaradeného ako ozbrojeného príslušníka finančnej správy v stálej štátnej službe, vo funkcii – referent ochrany objektov, ktorá bola funkciou spojenou s pridelením strelnej zbrane v 1. platovej triede, začlenennej do SCÚ Bratislava – Ochrana objektov, úseku správy spotrebných daní, v orgáne finančnej správy – Colný úrad Bratislava, s miestom výkonu štátnej služby – Bratislava, zaradil do zálohy pre prechodne nezaradených príslušníkov finančnej správy, a to dňom 13.09.2019, až do dňa 30.11.2019, a súčasne podľa § 113 ods. 5 zákona o finančnej správe žalobcu dňom 12.09.2019 odvolal (ďalej len „rozhodnutie o zaradení“). V odôvodnení rozhodnutia o zaradení prvostupňový orgán poukázal na rozhodnutie služobného posudkového lekára č. 79577/2019 zo dňa 06.02.2019 v spojení s rozhodnutím hlavného posudkového lekára č. 363686/2019 zo dňa 21.06.2019, právoplatným dňa 17.07.2019 (ďalej len „rozhodnutia posudkových lekárov“), v dôsledku ktorých žalobca stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon štátnej služby ako ozbrojený príslušník a bol z tohto dôvodu zo služobného pomeru príslušníka finančnej správy prepustený rozhodnutím prvostupňového orgánu o prepustení, pričom bolo potrebné ho dočasne zaradiť do zálohy, ktoré zaradenie sa malo skončiť dňom skončenia služobného pomeru.

4. Rozhodnutie prvostupňového orgánu o zaradení bolo rozhodnutím žalovaného č. 616739/2019 zo dňa 19.11.2019 (ďalej aj „druhé napadnuté rozhodnutie“) ako vecne správne potvrdené a odvolanie žalobcu bolo zamietnuté. Druhé napadnuté rozhodnutie žalovaného je v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu o zaradení (ďalej spolu aj „preskúmané rozhodnutia o zaradení“) predmetom prieskumu v správnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/260/2020.

II.

Žaloba

5. Všeobecnou správnu žalobou (ďalej len „žaloba“), doručenu v zákonom stanovenej lehote dňa 10.01.2020 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“), sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia preskúmaných rozhodnutí o prepustení a preskúmaných rozhodnutí o zaradení (ďalej spolu len „preskúmané rozhodnutia“ alebo „vydané rozhodnutia“) z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), teda s poukazom na nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť vydaných rozhodnutí a nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktoré žalobné dôvody správny súd identifikoval z obsahu podanej žaloby.

6. V bližšom odôvodnení žaloby žalobca poukázal na to, že si u žalovaného „uplatnil“ podanie odvolania vo veci prepustenia zo služobného pomeru colníka, z dôvodu zlepšenia zdravotného stavu, ktoré bolo od odborných lekárov, výstupnou prehliadkou v zdravotníckom zariadení ProCare s.r.o., ktoré organizoval a hradil žalovaný, ale aj od žalobcovho obvodného lekára, doložené žalovanému. V odvolaní namietal, že preukázateľne došlo k zlepšeniu jeho zdravotného stavu a žiadal znova o jeho posúdenie posudkovým lekárom, jeho odvolanie však bolo zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Druhostupňové rozhodnutie žalovaného je podľa názoru žalobcu nezákonné, nakoľko vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočívalo v nesprávnej aplikácii relevantných noriem upravujúcich nárok a udelenie odmien na zistený skutkový stav. Podľa žalovaného nie je možné žalobcovi priznať znova posúdenie zdravotného stavu, hoci mu bolo doložených niekoľko lekárskeho správ vo veci preukázateľného zlepšenia zdravotného stavu aj výstupnou prehliadkou. Žalobca zdôraznil, že vo veci posúdenia jeho zdravotného stavu sa vedie na súde iné konanie, preto zároveň žiadal konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania v tejto veci.

7. Vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci žalobca tvrdil, že právne posúdenie žalovaného nemá oporu v príslušných ustanoveniach zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z. z.“) a dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 10Sžo/22/2016

z 29.03.2017, najmä niektoré časti, ktoré v rámci nahradenia vlastnej právnej argumentácie citoval: „...Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva. Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 zákona o štátnej službe, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“). Tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len „príslušník informačnej služby“), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „príslušník bezpečnostného úradu“) a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže. Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Podľa § 222 ods. 2 zákona o štátnej službe, zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto: a) zdravotná klasifikácia A - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta, b) zdravotná klasifikácia C - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením, c) zdravotná klasifikácia D - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta. Podľa § 223 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona o štátnej službe, prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie. Ak je schopnosť policajta na výkon štátnej služby zo zdravotných dôvodov dlhodobo zmenená, určí mu príslušná lekárska komisia zdravotnú klasifikáciu a potrebné obmedzenie výkonu štátnej služby. Ak sa policajtovi pri prieskumnom konaní zistila nespôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby, môže policajt požiadať o posúdenie zdravotného stavu na účely sociálneho zabezpečenia alebo sociálneho poistenia. Náklady spojené s prieskumným konaním uhrádza služobný úrad. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného...V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sa síce nevyžaduje, aby odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo odpoveď na každý argument účastníka konania; ak sa však jedná o argument, ktorý je kľúčový pre rozhodnutie, osobitná odpoveď práve na tento argument sa vyžaduje (Georgidas proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998)...Je povinnosťou správneho orgánu postupovať v konaní tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a na ten účel je povinný obstarat' si potrebné doklady, pričom oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania s tým, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 192 ods. 1 písm. b/, § 233 ods. 1, 2 a § 238 zákona o štátnej službe)...Súčasťou preskúmania súdu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo je posúdenie, či správne uváženie je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení, zadovážených správnym orgánom za účelom zistenia skutočného stavu veci a teda preukázania materiálnej pravdy...Jeho pozornosť bola v celej miere venovaná len zdravotnému stavu žalobcu v čase spáchania skutku, ktorý však nemá absolútnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k aktuálnej zdravotnej spôsobilosti žalobcu.“

8. Ďalej žalobca zdôraznil význam zákazu diskriminácie založenej na zdravotnom postihnutí a právnych aktov vydaných na úrovni Európskej únie a poukázal na diskriminačný rozmer prístupu žalovaného

a porušenie ustanovení právnych predpisov na to nadväzujúcich. Uzavrel, že žalovaný rozhodol v rozpore so zákonom, postupoval disproporčne a na základe vlastnej svojvôle.

9. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd vydané rozhodnutia zrušil v celom rozsahu a vec orgánu verejnej správy vrátil na ďalšie konanie.

10. Po odstránení nedostatku povinného právneho zastúpenia žalobcu v predmetnom správnom súdnom konaní bolo súdu dňa 28.07.2020 predložené podanie žalobcu označené ako „Doplnenie všeobecnej správnej žaloby“ (obsahovo zhodné podanie bolo predložené súdu aj dňa 14.04.2020). Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaný splnenie zákonnej podmienky odvodil od rozhodnutí posudkových lekárov žalovaného, pričom sa nezaoberal ďalšími dôkazmi predloženými žalobcom, najmä vyjadrením E. F. G. k zdravotnému stavu žalobcu a výstupným posudkom, ktoré dôkazy spochybňujú rozhodnutia posudkových lekárov. Rozhodnutia posudkových lekárov boli vydané predčasne a bez zistenia skutočného stavu veci, pričom tieto sú predmetom konania pred krajským súdom pod sp. zn. 5S/183/2019. Rozhodnutia posudkových lekárov boli vydané podľa zákona č. 200/1998 Z. z. a je zrejmé, že prepustiť colníka zo služobného pomeru bolo v tom čase možné na základe rozhodnutia služobného posudkového lekára o dlhodobej strate zdravotnej spôsobilosti, na rozdiel od novej právnej úpravy zákona o finančnej správe, ktorý na prepustenie nevyžadoval rozhodnutie posudkového lekára. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu neboli splnené zákonné podmienky na vydanie preskúmaných rozhodnutí.

11. Žalobca ďalej dôvodil, že jeho zdravotný stav nespĺňa predpoklady dlhodobej straty spôsobilosti na výkon funkcie so zbraňou. Žalovaný vôbec neobjasňoval rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech žalobcu, a preskúmané rozhodnutia vydal výlučne na základe rozhodnutí posudkových lekárov, ktoré nespĺňajú podmienky na to, aby slúžili ako podklad pre zvolený postup orgánov verejnej správy. Tvrdenia žalovaného o tom, že bol viazaný rozhodnutiami posudkových lekárov, podľa žalobcu neobstoja. Rozhodnutia posudkových lekárov sú predmetom konania pod sp. zn. 5S/183/2019 a podľa žalobcu je vysoká pravdepodobnosť, že budú zrušené. Žalobca dodal, že rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 5S/183/2019 má zásadný význam pre rozhodnutie v danej veci, keďže žalovaný preskúmané rozhodnutia založil výlučne na rozhodnutiach posudkových lekárov, preto navrhol konanie prerušiť až do rozhodnutia vo veci sp. zn. 5S/183/2019.

12. Vzhľadom na uvedené žalobca opätovne navrhol zrušiť preskúmané rozhodnutia a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného

13. V rámci reakcie na súdom doručenú žalobu a jej doplnenie sa žalovaný vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 15.12.2020. Po zhrnutí priebehu administratívneho konania a žalobných námietok k veci uviedol, že prieskumné konanie je samostatným konaním, o ktorom rozhoduje hlavný posudkový lekár a služobný posudkový lekár. V danej veci je podľa žalovaného zrejmé, že prieskumné konanie začalo podľa § 213 zákona č. 200/1998 Z. z. na podklade žiadosti žalobcu ako colníka zo dňa 02.11.2018 a v danej veci boli vydané rozhodnutia posudkových lekárov, ktoré sú predmetom samostatného konania sp. zn. 5S/183/2019, pričom žalovaný z týchto rozhodnutí vychádzal. Zdôraznil, že v tomto konaní nie je kompetentný posudzovať rozhodnutia posudkových lekárov a zodpovedne sa vyjadrovať k námietkam o zdravotnom stave žalobcu s poukazom na § 287 ods. 1 zákona o finančnej správe. Dodal, že rozhodnutia posudkových lekárov nadobudli v prieskumnom konaní právoplatnosť dňa 17.07.2019, preto bolo potrebné aplikovať novú úpravu zákona o finančnej správe, účinnú od 01.07.2019.

14. Ostatné žalobné námietky žalovaný taktiež považoval za nedôvodné a podčiarkol, že žalobca prestal spĺňať obligatórnu podmienku trvania služobného pomeru ozbrojeného príslušníka finančnej správy, ktorou je zdravotná spôsobilosť. Vo vzťahu k navrhnutému prerušeniu konania zvýraznil princíp prezumpcie správnosti individuálnych správnych aktov.

15. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol žalobu zamietnuť podľa § 190 SSP a žalobcovi náhradu trov konania nepriznať.

IV.

Replika žalobcu

16. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným krajskému súdu dňa 02.01.2021 (replika). Zotrval na argumentácii, uvedenej v jeho predchádzajúcich podaniach, pričom ju sčasti zopakoval a argumentáciu žalovaného označil za neodôvodnenú. Trval na nevyhnutnosti prerušenia konania s tým, že v konaní sp. zn. 5S/183/2019 sa rieši otázka, ktorá môže mať právny význam pre rozhodnutie v danej veci. Oprel sa o závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Kühne und Heitz, C-453/00, v ktorej sa súd vyrovnával s otázkou stretu dvoch dôležitých princípov správneho práva, a to princípu právnej istoty a záujmu na správnosti a zákonnosti rozhodnutí. K prezumpcii správnosti správnych aktov pritom uviedol, že v sebe skrýva nebezpečenstvo, že správne a nesprávne, resp. protiprávne akty, budú mať v istom časovom úseku rovnaké postavenie. Vzhľadom na uvedené žalobca zotrval na svojom návrhu na prerušenie konania, i na žalobnom petite.

17. Duplika žalovaného nebola v danej veci podaná.

V.

Relevantná právna úprava

18. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

20. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

23. Podľa § 258 ods. 1 písm. c) zákona o finančnej správe nadriadený prepustí príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru, ak dlhodobo stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon funkcie so zbraňou, do ktorej bol ustanovený, a v štátnej službe nie je voľná iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený.

24. Podľa § 113 ods. 1 zákona o finančnej správe príslušník finančnej správy, ktorý nemôže vykonávať doterajšiu a ani inú funkciu z dôvodov uvedených v § 114 až 116, sa zaradí do zálohy.

25. Podľa § 113 ods. 5 zákona o finančnej správe príslušník finančnej správy sa zaradí do zálohy na nevyhnutne potrebný čas, ak § 115 ods. 3 a 4 neustanovuje inak. Pri zaradení do zálohy sa príslušník finančnej správy odvolá z doterajšej funkcie dňom, ktorý predchádza dňu jeho zaradenia do zálohy.

26. Podľa § 115 ods. 1 písm. d) zákona o finančnej správe do zálohy pre prechodne nezaradených príslušníkov finančnej správy sa zaradí príslušník finančnej správy v stálej štátnej službe, ak dlhodobo stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon doterajšej funkcie a nemožno ho previesť alebo preložiť na inú voľnú funkciu.

27. Podľa § 287 ods. 1 zákona o finančnej správe ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, je oprávnený orgán takým rozhodnutím viazaný, inak si oprávnený orgán môže o takej otázke urobiť úsudok sám alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

VI.

Posúdenie veci správnym súdom

28. Podľa § 3 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal Správny súd v Bratislave dňa 01.06.2023 svoju činnosť a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“ alebo „súd“) vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec, pôvodne vedená pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2S/7/2020, 2S/260/2020, v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 5S správneho súdu, kde bola následne vedená pod sp. zn. BA-2S/7/2020, BA-2S/260/2020.

29. Správny súd vo veci rozhodol rozsudkom, na pojednávaní nariadenom v súlade s § 107 ods. 1 písm. a) SSP na deň 10.04.2025, ktorého sa zúčastnili žalobca i žalovaný.

30. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v danej veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. preskúmal vydané rozhodnutia vrátane konaní, ktoré ich vydaniu predchádzali, v rozsahu dôvodov uplatnených v žalobe, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preskúmané rozhodnutia je potrebné zrušiť vzhľadom na zistenie existencie žalobného dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, teda pre nesprávne právne posúdenie danej veci.

31. Predmetom tohto konania je posúdenie zákonnosti preskúmaných rozhodnutí, ktorými bol žalobca ako ozbrojený príslušník finančnej správy v stálej štátnej službe prepustený zo služobného pomeru príslušníka finančnej správy, bol zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených príslušníkov finančnej správy a súčasne bol z doterajšej funkcie odvolaný. Ťažiskovým dôvodom pre vydanie preskúmaných rozhodnutí, ako to vyplýva z ich obsahu, bola skutočnosť, že rozhodnutím posudkových lekárov, ktoré boli vydané v samostatnom prieskumnom konaní začatom na podnet žalobcu dňa 02.11.2018, bola žalobcovi stanovená zdravotná klasifikácia „D“ – nespôsobilý na výkon štátnej služby colníka, teda došlo k strate zdravotnej spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby, čo bolo následne dôvodom pre realizáciu postupu podľa § 258 ods. 1 písm. c), § 113 ods. 5, § 115 ods. 1 písm. d) zákona o finančnej správe.

32. V prvom rade správny súd uvádza, že v danej veci došlo na podnet žalobcu k prerušeniu konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, a to uznesením krajského súdu č. k. 2S/7/2020 – 123 zo dňa 26.04.2023, právoplatným dňa 14.06.2023. Predmetným uznesením bolo konanie prerušené až do právoplatného skončenia konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 5S/183/2019, v ktorom sa riešila otázka zákonnosti rozhodnutí posudkových lekárov, teda otázka so zásadným významom pre rozhodnutie v danej veci. Konanie sp. zn. 5S/183/2019 vedené na krajskom súde bolo po prechode výkonu súdnictva na správny súd ďalej vedené pod sp. zn. BA-5S/183/2019 a vec bola meritórne rozhodnutá rozsudkom správneho súdu č. k. BA-5S/183/2019 – 183 zo dňa 29.10.2024, právoplatným 20.11.2024, proti ktorému nebola podaná kasačná sťažnosť. Uznesením správneho súdu č. k. BA-2S/7/2020 – 140 zo dňa 02.01.2025, právoplatným 13.01.2025, správny súd v nadväznosti na vydaný rozsudok, teda z dôvodu odpadnutia prekážky, pre ktorú bolo konanie prerušené, pokračoval v prerušenom konaní.

33. Z obsahu rozsudku správneho súdu č. k. BA-5S/183/2019 – 183 zo dňa 29.10.2024, právoplatného 20.11.2024, ktorý bol pripojený do súdneho spisu v danej veci, vyplýva, že vo veci prieskumu zákonnosti rozhodnutí posudkových lekárov došlo výrokom I. k zrušeniu rozhodnutia hlavného posudkového lekára žalovaného č. 363686/2019 zo dňa 21.06.2019 a k vráteniu veci žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd v odôvodnení predmetného rozsudku uviedol:

„26. Sústrediac sa na námietku týkajúcu sa späťvzatia správny súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu vyplynuli nasledovné relevantné skutočnosti: Žalobca z vlastnej iniciatívy podal dňa 02.11.2018 podnet na prieskumné konanie podľa § 213 ods. 1 a 2 zákona č. 200/1998 Z. z., zamerané na posúdenie jeho zdravotného stavu. Vzhľadom na to, že podnet žalobca doručil Colnému úradu Bratislava, tento ho v súlade s § 213 zákona č. 200/1998 Z. z. postúpil príslušnému prvostupňovému orgánu - služobnému posudkovému lekárovi. Zo zápisnice z prieskumného konania č. 76192/2019-1 z 06.02.2019 vyplynulo, že žalobca bol prítomný a oboznámený s návrhom výroku rozhodnutia ako aj odôvodnením a závermi prvostupňového orgánu, ktorý vykonal prieskumné konanie,

o čom svedčí skutočnosť, že predmetná zápisnica obsahovala námietky žalobcu a bola žalobcom aj vlastnoručne podpísaná. V prieskumnom konaní bolo vyhotovené písomné prvostupňové rozhodnutie zo dňa 06.02.2019, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 04.03.2019. Žalobca v čase už po vydaní, ale ešte pred doručením prvostupňového rozhodnutia zaslal Colnému úradu Bratislava list zo 07.02.2019, predmetom ktorého bolo späťvzatie podnetu na prieskumné konanie, pričom tento list bol Colnému úradu Bratislava doručený dňa 11.02.2019 a následne ho Colný úrad Bratislava po odstránení chýb v písaní v predmetnom liste postúpil dňa 25.03.2019 prvostupňovému orgánu - služobnému posudkovému lekárovi. Prvostupňový orgán informoval žalobcu listom z 03.04.2019, že nie je možné akceptovať jeho späťvzatie z dôvodu, že ešte pred podaním späťvzatia už došlo k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, proti ktorému žalobca podal odvolanie z 09.03.2019, doručené 19.03.2019. List ohľadom neakceptovania späťvzatia bol žalobcovi doručovaný opakovane, a teda doručený mu bol dňa 07.04.2019. K neakceptovaniu späťvzatia sa vyjadril aj odvolací orgán v napadnutom rozhodnutí.

27. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca v žalobe namietal, že prieskumné konanie malo byť zastavené z dôvodu, že žalobca svoj podnet na vykonanie prieskumného konania vzal späť. Správny súd v tejto súvislosti konštatuje, že prípadnú aplikáciu inštitútu späťvzatia upravuje aplikovaný právny predpis, zákon č. 200/1998 Z. z., jednak všeobecne pri ustanovení, ktoré primárne upravuje zastavenie konania vo veciach služobného pomeru (§ 228a zák. č. 200/1998 Z. z.) a súčasne je aplikácia tohto inštitútu upravená aj osobitne, a to v prípade žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru (§ 182 ods. 4 až 6 zák. č. 200/1998 Z. z.) a v prípade odvolania (§ 231 ods. 9 zák. č. 200/1998 Z. z.). Pokiaľ ide o všeobecnú úpravu aplikácie inštitútu späťvzatia, obsiahnutú v § 228a zák. č. 200/1998 Z. z., z tejto je zrejmé, že späťvzatie bude dôvodom pre zastavenie konania, a to takého konania, ktoré začalo na návrh účastníka. Uvedené je logickým odzrkadlením dispozičnej zásady, ktorá v prípade konaní začatých, resp. vedených na návrh účastníka konania je obsahovo napĺňaná aj takým dispozitívnym procesným úkonom účastníka (ako navrhovateľa), akým je späťvzatie. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že z obsahu späťvzatia, ktoré žalobca adresoval Colnému úradu Bratislava (t. j. rovnakému orgánu, ktorému adresoval aj návrh na prieskumné konanie) je zrejmé, že na prejednaní celého svojho návrhu nemá záujem, pričom uvedené odôvodnil tým, že vo veci nebolo dovtedy rozhodnuté bez uvedenia dôvodu.

28. Správny súd ďalej uvádza, že z § 228a zák. č. 200/1998 Z. z. vyplýva, že späťvzatie návrhu je spájané s následkom zastavenia konania bez ďalšieho, t. j. bez výnimky, resp. bez splnenia ďalších podmienok, na rozdiel od osobitnej úpravy aplikácie späťvzatia v prípade žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru (§ 182 ods. 4 až 6 zák. č. 200/1998 Z. z.) a v prípade odvolania (§ 231 ods. 9 zák. č. 200/1998 Z. z.).

29. V zmysle § 228a zák. č. 200/1998 Z. z. sú dôvodom pre zastavenie konania nasledovné alternatívy: i) späťvzatie návrhu na začatie konania zo strany účastníka; alebo ii) odpadnutie dôvodu konania začatého z podnetu oprávneného orgánu; alebo iii) smrť účastníka konania. Je zrejmé, že zákonodarca pri formulácii predmetného ustanovenia bral do úvahy, že konanie môže byť začaté z podnetu účastníka konania a taktiež ex offo z podnetu správneho orgánu, avšak napriek tejto skutočnosti pri prvej alternatíve (t. j. späťvzatie návrhu účastníka konania) neupravil vo vzťahu k akceptovaniu späťvzatia žiadnu ďalšiu podmienku, resp. výnimku, spočívajúcu v tom, že konanie nebude zastavené napriek späťvzatiu za predpokladu, že ide o konanie, ktoré možno začať ex offo. Inak povedané, zákonodarca v rámci § 228a zák. č. 200/1998 Z. z. neupravil možnosť neakceptovania späťvzatia v prípade konania, ktoré možno inak začať aj ex offo, na rozdiel od úpravy v § 30 ods. 1 písm. b) správneho poriadku, ktorá naopak takúto možnosť pripúšťa.

30. Správny súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že neakceptoval argumentáciu žalovaného, že prieskumné konanie môže byť vedené aj ex offo, a teda neprihliadnutie na späťvzatie možno odôvodniť analogicky poukazom práve na § 30 ods. 1 písm. b) správneho poriadku. Uvedenú argumentáciu poukazom na správny poriadok nemožno akceptovať o. i. aj z dôvodu, že zákon č. 200/1998 Z. z. v § 236a, s výnimkou výkonu rozhodnutia, výslovne vylučuje subsidiárnu pôsobnosť správneho poriadku a navyše, otázku zastavenia konania vo vzťahu k aplikácii inštitútu späťvzatia (o aké ide aj v prípade § 30 ods. 1 písm. b) správneho poriadku) upravuje špeciálne, práve v ustanovení § 228a. Podľa názoru správneho súdu, v prípade existencie špeciálneho ustanovenia obsiahnutého v § 228a zákona č. 200/1998 Z. z. (lex specialis) by nebolo možné aplikovať všeobecnú úpravu obsiahnutú v správnom poriadku (lex generalis), ani za predpokladu, že by jeho pôsobnosť nebola vylúčená, a to s prihliadnutím na zásadu lex specialis derogat legi generali.

31. Ďalej v súvislosti s aplikáciou inštitútu späťvzatia v zmysle zákona č. 200/1998 Z. z. možno pre úplnosť uviesť, že zákonodarca pri vyššie zmienenej osobitnej úprave tohto inštitútu v prípade žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru (§ 182 ods. 4 až 6 zák. č. 200/1998 Z. z.) a v prípade odvolania (§ 231 ods. 9 zák. č. 200/1998 Z. z.) upravil ďalšie podmienky pre akceptovanie späťvzatia. Pokiaľ ide o späťvzatie žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, cit. zákon v § 182 ods. 4

upravuje ďalšie podmienky, a to kumulatívne: i) oznámenie späťvzatia je uskutočnené skôr, ako bolo o žiadosti rozhodnuté a ii) príslušný nadriadený súhlasí so späťvzatím. Zákonodarca teda v prípade späťvzatia žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru výslovne upravuje ďalšie podmienky, za ktorých je možné späťvzatie akceptovať, s následným účastníkom sledovaným účinkom ukončenia konania o uvoľnenie zo služobného pomeru. Obdobne, aj v prípade späťvzatia odvolania citovaný zákon v § 231 ods. 9 stanovuje podmienku, spočívajúcu v tom, že o odvolaní ešte v čase jeho späťvzatia nebolo rozhodnuté. Vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd konštatuje, že osobitné podmienky (napr. súhlas nadriadeného, či podanie späťvzatia v čase pred rozhodnutím) zákonodarca upravil len konkrétne vo vzťahu k odvolaniu a žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru, avšak tieto, resp. iné podmienky neustanovil pre späťvzatie návrhu na prieskumné konanie, o aké ide vo veci samej. S prihliadnutím na skutočnosť, že späťvzatie je dôvodom pre zastavenie konania však bude podľa názoru správneho súdu ustanovenie § 228a zák. č. 200/1998 Z. z. potrebné vykladať tak, že späťvzatie je možné uskutočniť v čase, kedy ešte nebolo v konaní rozhodnuté právoplatným rozhodnutím. Existencia právoplatného rozhodnutia totiž predstavuje ukončenie správneho konania. Správne konanie ukončené právoplatným rozhodnutím by logicky nebolo možné zastaviť, keďže zastaviť je možné len konanie prebiehajúce. V tejto súvislosti správny súd konštatuje, že nemohol akceptovať ani argumentáciu žalovaného, že pred doručením späťvzatia už bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, pretože uvedené prvostupňové rozhodnutie ešte v rozhodnom čase nebolo oznámené žalobcovi (teda nemohlo mať voči nemu účinky) a rovnako tak nenadobudlo právoplatnosť, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalobca voči nemu podal odvolanie.

32. Napriek vyššie uvedeným záverom, týkajúcim sa potreby akceptovania späťvzatia až do momentu, kedy v konaní nie je vydané právoplatné rozhodnutie, správny súd považuje za vhodné vyjadriť sa osobitne aj k časti argumentácie žalovaného ohľadom vydania prvostupňového rozhodnutia, ku ktorému malo dôjsť dňa 06.02.2019. Žalovaný totiž vydanie rozhodnutia považoval za prekážku, pre ktorú nemožno akceptovať žalobcove späťvzatie. K tomu správny súd uvádza, že vydanie samotného rozhodnutia nemožno stotožňovať s oznámením rozhodnutia, tak ako predpokladá § 230 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. V nadväznosti na uvedené správny súd dáva do pozornosti skutočnosť, že pre možnosť žalobcu oboznámiť sa s obsahom rozhodnutia nie je relevantným moment jeho vydania, ale moment doručenia prvostupňového rozhodnutia žalobcovi, pričom uvedená skutočnosť v tomto prípade nastala až dňa 04.03.2019. Vychádzajúc z § 230 ods. 1 druhej vety zák. č. 200/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Vzhľadom na skutočnosť, že z administratívneho spisu nevyplývalo, že by prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené vyhlásením, správny súd vychádzajúc z cit. ustanovenia § 230 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z. z. uvádza, že za deň oznámenia prvostupňového rozhodnutia žalobcovi sa má považovať práve deň jeho doručenia - t. j. 04.03.2019. Je pravdou, že z obsahu zápisnice o prieskumnom konaní z 06.02.2019 vyplýva, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s návrhom výroku rozhodnutia a predbežným odôvodnením, avšak túto skutočnosť nemožno považovať za oznámenie rozhodnutia účastníkovi konania tak, ako predpokladá § 230 ods. 1 druhá veta zák. č. 200/1998 Z. z., pretože ide v zásade len o zaznamenanie priebehu prieskumného konania, zaznamenanie jeho výsledku, vrátane vyhodnotenia dôkazov a návrh výroku rozhodnutia a predbežného odôvodnenia, ku ktorým napokon žalobca ešte v závere zápisnice môže vzniesť námietky, čo aj žalobca urobil. Uvedenú zápisnicu možno považovať za podklad rozhodnutia, avšak nie za rozhodnutie, ktoré je žalobcovi oznámené. Na podporu uvedeného záveru správny súd poukazuje na určitú podobnosť zápisnice z prieskumného konania, o akú ide vo veci samej, napr. protokolu z daňovej kontroly, v prípade ktorého taktiež ide o podklad pre rozhodnutie, s ktorého obsahom je daňovník oboznámený, avšak nejde ešte o rozhodnutie, ktoré by mu bolo takýmto spôsobom oznámené. Ozrejmienie momentu, kedy sa rozhodnutie považuje za oznámené v zmysle § 230 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z. z. považoval správny súd za dôležité vzhľadom na to, že aj táto otázka môže mať vplyv na zákonnosť postupu príslušného správneho orgánu.

33. S odkazom na vyššie uvedené dôvody správny súd vyhodnotil ako dôvodnú žalobnú námietku napádajúcu nesprávny úradný postup orgánov verejnej správy oboch stupňov, argumentujúc, že žalobca ako navrhovateľ vzal podnet na prieskumné konanie späť a konanie malo byť zastavené v súlade s § 228a zákona č. 200/1998 Z. z. V danom prípade došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu, kedy príslušný orgán verejnej správy pri vyhodnotení späťvzatia aplikoval síce správny právny predpis (§ 228a zákona č. 200/1998 Z. z.), no tento chybné vyložil, v dôsledku čoho došiel k nesprávnym právnym záverom - t. j. neakceptovaniu späťvzatia s následným podstatným porušením ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že pred doručením späťvzatia došlo k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, a to z dôvodu, že predmetné prvostupňové rozhodnutie nenadobudlo

právoplatnosť, a teda správne konanie nebolo v rozhodnom čase ukončené. Vychádzajúc z § 232 ods. 3 až 5 zákona č. 200/1998 Z. z., pokiaľ mal odvolací orgán vedomosť o podanom späťvzati, čo v konaní nebolo sporné, keďže odvolací orgán sa k predmetnému späťvzatiu aj vyjadril v napadnutom rozhodnutí, mal prihliadnuť na žalobcom podané späťvzatie a ďalej postupovať v intenciách § 228a zákona č. 200/1998 Z. z. a konanie zastaviť. Správny súd zdôrazňuje, že uvedený záver nemá vplyv na možnosť príslušného orgánu začať prieskumné konanie ex offa v súlade s § 213 ods. 2 zák. č. 200/1998 Z. z.

34. Správny súd konštatuje, že po vysporiadaní sa s kľúčovou námietkou týkajúcou sa späťvzatia už nebolo potrebné vysporiadať sa aj s ostatnými námietkami, keďže už dôvodnosť tejto kľúčovej námietky predstavuje dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) SSP. Správny súd nepovažoval za potrebné zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie v zmysle § 191 ods. 3 písm. a) SSP, pretože zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému je s ohľadom na možnosti postupu žalovaného po vrátení veci dostačujúce na odstránenie dôvodu nezákonnosti, tak ako bol špecifikovaný v odôvodnení tohto rozsudku. Úlohou žalovaného po vrátení veci bude vo veci opätovne rozhodnúť v intenciách tohto rozsudku, teda s prihliadnutím na späťvzatie podnetu na prieskumné konanie zo strany žalobcu.“

34. Skutočnosť, že vo veci vedenej pred správnym súdom pod sp. zn. BA-5S/183/2019 bol vydaný zrušujúci rozsudok, vyhodnotil správny súd ako právne významnú, resp. kľúčovú pre vydanie rozhodnutia v danej veci, s poukazom na to, že rozsudkom č. k. BA-5S/183/2019 – 183 zo dňa 29.10.2024, právoplatným dňa 20.11.2024, došlo k zrušeniu rozhodnutia hlavného posudkového lekára žalovaného č. 363686/2019 zo dňa 21.06.2019, ktoré v spojení s rozhodnutím služobného posudkového lekára žalovaného č. 79577/2019 zo dňa 06.02.2019 (rozhodnutia posudkových lekárov), boli podkladom pre vydanie preskúmaných rozhodnutí, napadnutých žalobou v tomto správnom súdnom konaní. Preskúmané rozhodnutia týkajúce sa prepustenia žalobcu, jeho zaradenia do zálohy a odvolania z doterajšej funkcie, mali svoj podklad, resp. primárne vychádzali z rozhodnutí posudkových lekárov, vydaných vo vzťahu k zdravotnému stavu žalobcu, vyhodnotiac ho ako nespôsobilý pre ďalší výkon štátnej služby colníka. Týmito rozhodnutiami boli s poukazom na § 287 ods. 1 zákona o finančnej správe orgány verejnej správy pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a pri jeho zaradení do zálohy viazané, teda závery rozhodnutí posudkových lekárov prebrali konajúce orgány do preskúmaných rozhodnutí ak celok. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že zdravotný stav žalobcu, ako aj samotné rozhodnutia posudkových lekárov, v ktorých boli prijaté závery ohľadom zdravotnej spôsobilosti žalobcu na ďalší výkon štátnej služby colníka, boli ťažiskovou námietkou žalobcu v podanej žalobe, resp. podpornou argumentáciou v jej doplnení. Správny súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na právny názor, vyjadrený v rozsudku správneho súdu č. k. BA-5S/183/2019 – 183 zo dňa 29.10.2024, podľa ktorého prieskumné konanie, v ktorom boli vydané rozhodnutia posudkových lekárov, malo byť zastavené v súlade s § 228a zákona č. 200/1998 Z. z. na základe späťvzatia podnetu na prieskumné konanie zo strany žalobcu.

35. Rezumujúc uvedené, správny súd vyhodnotil ako dôvodnú žalobnú námietku vznesenú v súvislosti so záverom posudkového lekára ohľadom zdravotného stavu žalobcu, aj v nadväznosti na to, že dňa 29.10.2024 bol v inom konaní vydaný rozsudok správneho súdu č. k. BA-5S/183/2019-183, právoplatný dňa 20.11.2024, proti ktorému nebola podaná kasačná sťažnosť. Označeným rozsudkom bolo zrušené rozhodnutie hlavného posudkového lekára žalovaného č. 363686/2019 zo dňa 21.06.2019, ktoré v spojení s rozhodnutím služobného posudkového lekára žalovaného č. 79577/2019 zo dňa 06.02.2019, bolo podkladom pre vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí v tomto správnom súdnom konaní. Správny súd, zohľadňujúc právnu úpravu zakotvenú v § 135 ods. 1 SSP, už len dodáva, že na zrušujúci rozsudok správneho súdu č. k. BA-5S/183/2019-183 bol povinný prihliadnuť s ohľadom na účel správneho súdnictva a princíp zákonnosti.

36. S ohľadom na uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru o existencii vady nesprávneho právneho posúdenia veci, teda žalobného dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, preto bolo potrebné preskúmané rozhodnutia ako nezákonné zrušiť, a to bez vrátenia veci na ďalšie konanie.

37. Pokiaľ ide o ďalšie žalobné námietky, správny súd sa nimi nezaoberal, keďže by to vzhľadom na dôvod, pre ktorý došlo k zrušeniu preskúmaných rozhodnutí, bolo nadbytočné.

38. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval

v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

39. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. O výške náhrady rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

40. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 SSP, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, alebo ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.